

ध्यानप्रयोजनम् । फलेन योजको विष्णुरतो ध्यायेत्
परेश्वरम् । गच्छांस्तिष्ठन् स्वप्नं जापइन्द्रिपन् निमिष-
क्षपि । शुचिर्वायशुचिर्वापि ध्यायेत् सततमीश्वरम् ।
स्वदेहायतनस्थाने मनसि स्थाप्य केशवम् । हृत्पद्मो-
ष्ठिकामध्ये ध्यानयोगेन पूजयेत् । ध्यानयज्ञः परः
शुद्धः सर्वदोषविवर्जितः । तेनेहा सुक्तिमाप्नोति बाह्या-
शुद्धैश्च नाध्वरैः । हिंसादोषविमुक्तत्वादिशुद्धिचित्त-
साधनः । ध्यानयज्ञः परस्त्रियादपवर्गफलप्रदः । तस्मा-
दशुद्धं सन्त्यज्य ह्यनित्यं बाह्यासाधनम् । यज्ञाद्यं कर्म
सन्त्यज्य योगमत्यर्थमभ्यसेत् । विकारसुक्तमव्यक्तं भोग्य-
भोगसमन्वितम् । चिन्तयेद्बृहदे पूर्वं क्रमादादौ गुण-
तयम् । ततः प्रच्छाद्य रजसा सत्येन छादयेद्बलः ।
ध्यायेत्तन्मण्डलं पूर्वं लण्यं रक्तं सितं क्रमात् । सत्यो-
पाधिगुणातीतः पुरुषः पञ्चविंशकः । ध्येयमेतदशुद्धं
त्यक्त्वा शुद्धं विचिन्तयेत् । ऐश्वर्यं पञ्चजं दिव्यं पुरुषो-
परि संस्थितम् । द्वादशाङ्गुलविस्तीर्णं शुद्धं विकशितं
सितम् । नाभिमण्डलं तस्य नाभिकन्दसमुद्भवम् ।
पद्मपत्राष्टकं ज्येष्ठमणिमादिगुणाष्टकम् । कर्णिकाकेशरं
नाभं ज्ञानवैराग्यसुत्तमम् । विष्णुधर्मस्य तत्कन्दमिति
पद्मं विचिन्तयेत् । तद्वर्त्मज्ञानवैराग्यं शिवैश्वर्यमयं
परम् । प्राणा पद्मासनं सर्वं सर्वदुःखान्तमाप्नुयात् ।
तत् पद्मकर्णिकामध्ये शुद्धदीपविस्फातितम् । अङ्गु-
लमालमलं ध्यायेदोद्धारमीश्वरम् । कदम्बगोलकाकारं
तारं रूपमिव स्थितम् । ध्यायेद्वा रश्मिजालेन दीप्य-
मानं समन्ततः । प्रधानं पुरुषातीतं स्थितं पद्मस्यमीश्व-
रम् । ध्यायेत्क्षपेज् सततमोद्धारं परमेश्वरम् । मनः-
स्थित्यर्थनिष्कन्ति स्मृत्तध्यानमनुक्रमत् । तद्भूतं नि-
सर्गभूतं लभेत् सृष्ट्योऽपि संस्थितम् । नाभिकन्दे स्थितं
नाभं दशाङ्गुलसमायतम् । नाभेनाष्टदलं पद्मं द्वादशा-
ङ्गुलविस्तृतम् । सकर्णिके केशरावे सूर्यशोभाग्निमण्ड-
लम् । अग्निमण्डलमध्यस्थः शङ्खचक्रगदाधरः । पद्मी
चतुर्भुजो विष्णुरथ वाटभुजो हरिः । शार्ङ्गाक्षवलय-
धरः पाशाङ्गु गधरः परः । स्वर्णवर्णः श्वेतवर्णः सन्धीवलयः
सकौस्तुभः । वनभाषी स्वर्णहारी स्फुरन्मकरकुण्डलः ।
रत्नोज्ज्वलकिरीटश्च पीताम्बरधरो महान् । सर्वाभरण-
सूपादयो वितस्मिर्वा यथेच्छया । अहं ब्रह्म ज्योतिरात्मा
वास्तुदेवो विद्युक्त ओम् । ध्यानाच्छान्तो जपेन्नन्त्रं
जपाच्छान्तश्च चिन्तयेत् । जपध्यानादियुक्तस्य विष्णुः

शीघ्रं प्रसीदति । जपयज्ञस्य वै यज्ञाः कृतां भार्हन्ति
मोक्षशीम् । जपिनं नोपसर्गन्ति व्याधयश्चाधयो यज्ञाः ।
भुक्तिर्भुक्तिर्भुक्त्युजयो जपेन प्राप्नुयात् फलम् ॥ ३७१ ॥
ध्यानप्रकारादिकसुक्तं सितारवायं यथा
“ऊरुस्थोत्तानचरणः सव्ये न्यस्येतरं करम् । उत्तानं
किञ्चिदुच्चास्य सुखं विष्टभ्य चोरसा । निमीळिताक्षः
सत्वस्यो दनैर्देनानसंस्पर्शयन् । तालुस्याचलजिह्वस्य सं-
हताक्षः सुनिश्चलः । संनिश्चिन्त्ययामं नातिनी
चोच्छ्रितासनः । द्विगुणं त्रिगुणं वापि प्राणायामसुप-
क्रमेत् । ततो ध्येयः स्थितो योऽसौ हृदये दीपवत् प्रभुः ।
धारयेत्तत्र चात्मानं धारणां धारयन् बुधः ॥ याज्ञ० ॥ ऊरु-
स्थोत्तानचरणो यस्य स तथोक्तो वज्रपद्मासनः । तथो-
त्ताने सव्यकरे दक्षिणसुत्तानं न्यस्य सुखञ्च किञ्चिदुच्चास्यो
रसा च विष्टभ्य स्तम्भयित्वा तथा निमीळिताक्षः सत्वस्यः
कामक्रोधादिरहितो दनैर्देनानसंस्पर्शयन् । तथा
तालुनि स्थिता अचला जिह्वा यस्य स तथोक्तः संहता-
क्षः पिहिताननः सुनिश्चलो निष्प्रकम्पस्तथा सव्यगि-
न्द्रियसमूहं विप्रयेभ्यः प्रत्याहृत्य नातिनीचासनो नात्यु-
च्छ्रितासनो यथा चित्तविक्षेपो न भवति तथोपविष्टः
सन् द्विगुणं त्रिगुणं वा प्राणायामाभ्याससुपक्रमेत् ।
ततो यथोक्तपवनेन योगिना योऽसौ हृदये दीपवत्-
प्रकम्पः प्रभुः स्थितोऽसौ ध्यातव्यः तत्र च हृद्यात्मानं
मनोगोचरतया धारयेत् । तथा धारणाञ्च धारयेत् ।
धारणास्वरूपञ्च ज्ञानमभ्रमण्येन कोटिकादानकालो
मात्रा । ताभिः पञ्चदशमात्राभिरधमः प्राणायामस्त्रिंश-
द्भिर्मध्यमः । पञ्चत्वारिंशद्भिस्तम इत्येवं प्राणायामत्र-
यात्मिकैका धारणा । तासिष्टो योगशब्दाध्यास्तांश्च
धारयेत् । यथोक्तमन्यत्र “ह्रस्वाय कोटिका दद्यात्
करायज्ञानुमण्डले । मात्राभिः पञ्चदशभिः प्राणायामो-
ज्ज्वलः स्रुतः । मध्यमो द्विगुणः त्रैलोक्यगुणो धारणा
तथा । त्रिभिस्त्रिभिः स्रुतैकैका ताभिर्योनस्तथैव चेति”
मिताः । “हृदयस्थस्य योगेन देवदेवस्य दर्शनम् । ध्यानं
प्रोक्तं प्रवक्ष्यामि सर्वस्मात् योगतः शुभम्” हृदिस्था देवताः
सर्वा हृदि प्राणाः प्रतिष्ठिताः । हृदि ज्योतीर्षि मूयश्च
हृदि सर्वे प्रतिष्ठिताः । स्वदेहमरणिं कृत्वा प्रणयज्ञो-
त्तरारणिम् । ध्याननिर्मेयनाभ्यान्तु विष्णुं पश्येद्बृदि
स्थितम् । हृदयानन्दभाः सूर्यः सोममध्ये कृता-
शनः । तेजोमध्ये स्थितं तत्त्वं तत्त्वमध्ये स्थितो-